σαφέστερον ἢ οὓς ἐξεῦρεν ὁ σοφὸς Κύριλλος. Καὶ δι᾽ αὐτῶν τὴν θεόπνευστον πᾶσαν γραφὴν καὶ τοὺς πανηγυρικοὺς τῶν λόγων καὶ μαρτύρων καὶ ὁσίων βίους ἁγίων, καὶ ἱερὰ ᾄσματα γραφῇ παραδέδωκεν, ἃ καὶ ἐπιμελῶς τοὺς εὐφυεστέρους τῶν παιδῶν ἐδίδαξεν, ἐξ αὐτῶν δὲ τοὺς ἀξίους καὶ πρὸς ἱερατικοὺς βαθμοὺς ἀνεβίβασε καὶ βάρβαρον οὕτω καὶ ὠμὸν ἔθνος ἅγιον διὰ τῆς οἰκείας σπουδῆς μετεποίησεν, ἀποστολικὸν ἔργον ἀνύσας καὶ ἀποστολικῆς διὰ τοῦτο ἀξιωθεὶς χάριτος.

15. — Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς ἀναλύσεως ἐπέστη καιρὸς, νουθεσίαις καὶ παραινέσεσι τοὺς ἐξιτηρίους καὶ συντακτηρίους συγκερασάμενος λόγους καὶ ὑπερευξάμενος τοῦ ποιμνίου πενθοῦντος ἀπαρακλήτως, τὴν ζημίαν καὶ στέρησιν τοῦ καλοῦ ποιμένος οὐ φέροντος, πρὸς θεόν, ὃν ἐπόθει, μεταβέβηκε χαίρων.

16. — Θαύμασι μετὰ τὴν ἀπόθεσιν τοῦ δεσμοῦ καὶ ταῖς καθ᾽ ἑκάστην ἰάσεσι δοξάζοντα αὐτὸν κύριον καὶ νῦν σὺν ἀποστόλοις μὲν ὁ κήρυξ τῆς ἀληθείας καὶ ἰσαπόστολος. σὺν μάρτυσι δὲ ὁ πολλάκις ὑπὲρ τοῦ λόγου δέσμα καὶ τιμωρίας ὑπερενεγκὼν συναυλίζεται, μεθ᾽ ἱεράρχων καὶ ὁσίων, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου καὶ τοῦ κόσμου παντὸς αἰτήσεις ποιεῖται πρὸς Κύριον, ὧν ἐπακούσας διὰ τοὺς μεγάλους αὐτοῦ οἰκτιρμοὺς ἵλεως γένοιτο ἐν ἡμέρᾳ ἀνταποδόσεως ἀνεξικακήσας ὧν ἐν βίῳ ἀφρόνως ἡμάρτομεν.

ѩх҆же зна́аше прѣмоудрѝ Кѷрилъ. и҆ ѿ ниxъ [1]) бг҃одьхновéнно пи́санїе [2]) и҆ сьбóрнаа [3]) слóва. и҆ м҃никѡ҃ и҆ пр҃пѡ́бныи҃ жи́тїа ст҃хъ. и҆ сщ҃е́ннаа пѣнїа [4]) пи́санїемъ прѣдаде. ꙗ҆же и҆ потьща́нно бл҃гонаоучéнїе дѣтѝ наѹ҆ чи. ѿ ни́хже достои́нїихъ на і҆ерéнскїи стéпенъ възве҃́. и҆ варва́рскїи сѝ соу҆ровїи ѥ҆зыкь. въ ѥ҆зы́кь ст҃ь, свои́мъ потьща́нїемъ прѣлóжи [5]). а҆п҃льское дѣлò съвркши. и҆ [6]) а҆п҃льской бл҃гати тогò радѝ сп҃оби се.

15. — **Понѥже прѣставлѥ́нию прїи́де врѣме. ѹ҆чéнїемъ и҆ повѣсть ми. мóльбнїе и҆ съставлѥ́нїе смѣси рѣчи. и҆ помóли се ѡ҆ па́ствинѣ. пла́че се неоутѣшно, не мóжаше трьпѣти гы́бѣлъ и҆ оу҆ли́шенїе своéго пасти́ра. къ боу҃ ѥ҆гó же възлюбѝ прѣи́де ра҃дуе се.**

16. — **Чюдесми по прѣлóженїа воу҆зи. и҆ сь вьса́цѣми и҆сцѣлѥ́нми прôꙗвлꙗ́е просла́вльшаго ѥ҆гò г҃а. и҆ ни҃ꙗ съ а҆п҃лы ѹ҆бò ѥ҃, пропове́дникь и҆стинѣ и҆ ра́вноа҆п҃ль. съ м҃чици же и҆же мно҆ѡгащи за пра́вое слôво, оу҆зы [7]) и҆ ѹ҆бые́нїа прѣтрьп᾽ѣвъ. въдва́рает се съ і҆ерарсѝ и҆ сь пр҃пóбнїими ѡ҆ па́ствинѣ [8]) и҆ ѿ вьсѣ́мъ мирѣ, прóшенїа твóритъ къ г҃ѹ. и҆х҆же ѹ҆слы́шавь за вели́кїе своѐ щедрóти. м҃лтивъ на́мь да боу҆деть вь д҃нь въздáнїа. оу҆ма҃рди ти се ѡ҆ и҆х҆же въ жи́тїи не моу҆дрò съгрѣши́хѡ҃. томоу҆ сла́ва вь вѣкы҃ а҆ми́нъ : ∾**

1) иниχь.
2) писанїемь прѣдаде.
3) из҆борнаѧ.
4) нщеннаӓ петна.

5) прѣложи се҆.
6) на.
7) воу҆зы҃.
8) ѻ҆ ст҃винѣ.